

Hortarius corporis & animi fortitudine, atq; rara prudentia apud Germanos p̄ditus fuit. Hunc sibi Alemanni circa Rhenum habitantes regem elegerunt, eo tempore cum Iulianus Romanorum exercitum per Gallias administraret. Itaq; Iulianus cum Hortario pacem iniit, atq; fœdera sanxit, ut reliquis Germaniæ principibus facilius resistere posset. Interea Iulianus apud Rhenum suspectos habens Alemannorum animos, Hariobaudem Tribunum linguę Germanicę peritum, nullo conscio, legationis specie ad Hortarium misit, ut specularetur quid confines Germani, qui Romanis nullo fœdere iuncti essent, molirentur. Hariobaudes reuertitur, & hostilia agi aperit. Itaq; Iulianus copias eogit, & Rhenum transire nititur. Coeunt igitur Alemanni prope Moguntiam transitu Cæsarem prohibitori, & obseruaturi ne pons strueretur. Iulianus ut pugnacissimam gentem pacaret, quadraginta nauibus milites impositos, in ripam aduersam a castris Germanorum longius, noctu summo silentio exponi iubet. Nihilominus crebros ignes ad pontem, ubi Germani excubabant, præcepit incendi. Hortarius rex Romanis fœderatus reges finitimos ad conuiuium tum fortè conuocarat. epulæ more gentis ad tertiam uigiliam noctis extractæ. Discedētes e conuiuiuo Germani principes in Romanos milites nauibus in Germaniam transfuctos incidunt. Sed tenebrarum equorumq; beneficio euasere. Postea pons Moguntiaci perfectus.